

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

371.87

Szerző: Cs. S.

Cím: Nyomorgó diákok között

Hely

Idő

"1923"

Forrás: Nemzeti Újság

Személy

Bn

(Hely)

1923. 2. 13.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinyomda 1923

Nyomorgó diákok között

Látogatás a Múzeum-köruti Technikus-Otthonban
Hogyan élnek a diákok?

(A Nemzeti Újság tudósítójától.) Ónszürke este. Három menekült diák szaporán lépdél a Múzeum-köruton. Hónuk alatt foglalkozásuk szimbóluma: pár könyv, háromszögek. A hideg ösztökéli sietésre a lépteiket „haza” felé. Fagy, magyar árvaság, nyomorgó diákélet. Hogy megtudjam, hogy élnek a házi tűzhelyüktől elzúzott magyar fiuk itt Pesten, felkerestem az egyik főiskolai diákokthont.

Ahol legnagyobb a nyomor

Törpe, ódon, sárga házikó a főváros kellős közepén, szegyenkezve lapul meg a csillogó, modern paloták között. Ez kívülről a diákokthont. Korhadtt csigalépcső kanyarog az emeletre a fénytelen síkátoron. Tompa esend, csak a villanyóra ketyeg. Földalatti tárnában képzelném magam, ha nem tudnám, hogy az emeleten ütődtem a falnak az ajtó keresgélése közben. Nagynehezen bukkanak valakire. Bekerülök az egyik szobába. Iim-lom, könyvek, félkarój kenyér az asztalon, ami az első pillanatra feltűnik.

A könyv mellől egy technikus emelkedik fel. Megtudom, hogy szabadkai menekült és már évek óta nem volt odahaza. Hogy miből él, maga sem tudja. Nappal egy vállalatnál dolgozik s ilyenkor este fog-

lalkozhat egy keveset tanulmányaiival is.

— Nehéz, rettenetesen nehéz megélni, — mondja — de legalább haza mehetnék. Kinos ez a mostohaság, melynek nem akar végeszakadni.

— Sebaj kollega ur, lesz még egyszer ünnep a világon — vágott közbe a másik. — Kitartás, bizalom, lészünk mi még Szabadkán! — vigasztalta tovább. — Igaz, hogy reggelire, vacsorára csak gondolnunk szabad, ebédre is alig telik. A jegyzetek ára horribilis, a tandíjat minden évben duplára emelik, kiadásaink évről-évre nőnének, ha lenne miből fedeznünk. És ahol egy tizenhatéves munkáslány már nem hajlandó munkát vállalni, ott egy egyetemi hallgató kénytelen megkötni az alkat.

Nagymosás a diákszobában

Bementem egy másik szobába. Egy felgyürt ujjú fiatalember fogad zavartan, egyetlen fehérneműjét mossa. Megelőz őt kérdés nélkül, mintegy mentegelve, kezdte elmesélni diákkálváriájának történetét.

— Lássá kérem, pár évvel ezelőtt, nem ismertem még az etajta munkát, koplalást, lerongyolódást, nélkülözést. De most meg kellett ismernem. A régi emlékek és a boldogabb idők reménye ad kitartást a jövő küzdelemre s egy kedves házból elhangzott ígéret.

Becsúsztam és lassan ipdntam. Csak ígéretes lehet ez a jövőendő, amelyet ezek a hősök készítenek elő.

Cs. s.